

Omfatter reklamationsreglen i NSAB 2015 også speditørens påståede misligholdelse af en rammekontrakt?

V.L.K. 24. juni 2025 (U.2025.3806)

Vestre Landsret har netop afsagt kendelse i en sag om, hvorvidt NSAB 2015 kunne anses for vedtaget i kraft af en henvisning til bestemmelserne i en "Co-operation Agreement", og om reglerne i NSAB 2015, i givet fald, fandt anvendelse ved stillingtagen til, om Transportkøberen havde reklameret rettidigt over for Transportørens ophævelse af den pågældende "Co-operation Agreement".

1. Faktiske omstændigheder

Sagen angik en rammeaftale - betegnet "*Co-operation Agreement*" - mellem en Transportør og en Transportkøber om udførelse af 800 containertransporter til en fast pris pr. container. Co-operation Agreement havde karakter af en overordnet ramme, mens de enkelte containertransporter, som skulle udføres under rammeaftalen, skulle bookes særskilt og afvikles løbende. Co-operation Agreement indeholdt en inkorporeringsklausul: "*All services rendered are subject to the General Conditions of the Nordic Association of Freight Forwarders (NSAB 2015)*" og angav dertil en bestemmelse om, at "*Cargo Owner subject themselves to NSAB 2015.*"

Ordlyden svarer til den henvisningstekst, som Danske Speditører anbefaler til brug for vedtagelse af NSAB 2015, både på dansk og engelsk.

I sensommeren 2021 meddelte Transportøren, at globale forstyrrelser på fragtmarkedet – bl.a. som følge af COVID-19 og følgerne af Suez-blokeringen – indebar en force majeure-lignende situation, som ville betyde, at transporterne ikke kunne gennemføres som forudsat. Konkret oplyste Transportøren den 15. september 2021, at man ikke ville kunne afskibe de resterende 425 af 800 containere inden 30. september 2021, dog med tilbud om fortsat assistance efter aftalens udløb.

En del af uenigheden herefter vedrørte pris og kapacitet: Transportørens underleverandør kunne ikke levere den forudsatte volumen; Transportøren foreslog alternative løsninger (herunder jernbane eller søtransport til markedspriser), som Transportkøberen ikke fandt økonomisk acceptable.

Den 6. oktober 2021 ophævede Transportøren Co-operation Agreement. Transportkøberen anfægtede ved en e-mail af 7. oktober 2021, at der var grundlag for at ophæve aftalen, og forbeholdt sig alle rettigheder som følge heraf.

Ved et brev af 27. december 2021 opgjorde Transportkøberen et erstatningskrav baseret på de omkostninger, som Transportkøberen skulle betale til Mærsk for udførte erstatningstransporter.

Under sagen gjorde Transportkøberen gældende, at NSAB 2015 ikke var vedtaget for Co-operation Agreement og i øvrigt alene finder anvendelse på konkrete transportaftaler og ikke på en rammeaftale med generelle vilkår. Denne argumentation byggede dels på, at rammeaftaler ikke i sig selv udgør transportaftaler, dels på en betragtning om, at NSAB 2015 primært regulerer “*ydelse leveret*” under en bestemt transport. Disse synspunkter blev udfoldet med henvisning til, at samarbejdsaftalen indeholdt en række ikke-transportretlige bestemmelser (betaling, fortrolighed, GDPR mv.), og at NSAB derfor ikke kunne tænkes at gælde “generelt” for en rammeaftale.

Transportøren gjorde heroverfor gældende, at NSAB 2015 var vedtaget og bestemmelserne heri generelt regulerede parternes forpligtelser baseret på *Cooperation Agreement*. Transportøren afviste på den baggrund erstatningskravet og gjorde til støtte herfor bl.a. gældende, at Transportkøberen havde reklameret for sent, jf. reklamationsreglen i NSAB 2015, § 27, og at kravet dermed var fortabt.

2. Kendelsens resultat og begrundelse

Landsretten fastslog, at NSAB 2015 var gyldigt vedtaget mellem parterne, og at regelsættet regulerede de ydelser, som speditøren skulle præstere i henhold til Co-operation Agreement. Retten anførte, at det forhold, at kravet angik ydelser, som - efter Transportkøberens opfattelse - ikke var blevet leveret, ikke kunne føre til en anden vurdering. Med andre ord fandt NSAB 2015 også anvendelse, selv om tvisten vedrørte påstået manglende opfyldelse af Co-operation Agreement.

Da NSAB 2015 var vedtaget som grundlag for parternes aftaleforhold, opstod spørgsmålet, om Transportkøberen havde reklameret rettidigt i henhold til NSAB 2015 § 27. Det afgørende er efter bestemmelsen, hvornår Transportkøberen fik eller burde have fået kendskab til de forhold, der kunne begrunde et krav.

Landsretten fastslog, at det først ved ophævelsen den 6. oktober stod klart, at de resterende transporter ikke ville blive gennemført. Den tidligere meddelelse i august, hvori Transportøren alene oplyste, at gennemførelsen af de resterende transporter ville være vanskelig, kunne ikke anses for at udløse reklamationsfristen. Landsretten lagde vægt på, at misligholdelsen først blev endelig og utvetydig ved ophævelsen, hvorfor fristen skulle regnes herfra.

Indsigelsen fremsat den 7. oktober blev derfor anset for afgivet “uden unødigt ophold” og inden for 14-dagesfristen i § 27. Retten fastslog endvidere, at en rettidig skriftlig reklamation, hvori der tages udtrykkeligt forbehold om krav, er tilstrækkelig til at bevare kravet. Det er ikke en betingelse, at en beløbsmæssig opgørelse fremlægges samtidigt, forudsat at modparten rettidigt modtager klar meddelelse om, at ansvar gøres gældende.

Transportørens påstand om for sen reklamation blev herefter ikke taget til følge.

3. Almindelige bemærkninger

For kontraktpraksis i transport- og logistiksektoren giver kendelsen et udgangspunkt: Hvis parterne ønsker, at en rammeaftale skal være undergivet reglerne i NSAB 2015, skal disse **regler** inkorporeres i selve rammeaftalen.

Kendelsen er samtidig en påmindelse om, at bestemmelser i NSAB 2015, efter en konkret fortolkning, kan komme til anvendelse ved stillingtagen til almindelige tvister om spørgsmål, der ikke direkte er reguleret af NSAB 2015, men vedtaget i en samarbejdsaftale, der sigter til at fastlægge de generelle rammer omkring parternes samarbejde, herunder omfanget af en parts forpligtelser til at levere en nærmere fastsat transportkapacitet.

Kendelsen viser, at reklamationsfristen i NSAB § 27 vil kunne anses for overholdt, hvis kunden fremsætter et generelt forbehold / reservation om at ville fremsætte krav, uden at der samtidig fremsættes et konkret krav om erstatning eller på anden måde gøres misligholdelsesbeføjelser gældende.

--oo0oo--